

12te Møde.

Onsdag den 5. August Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Likvidation af den danske Andelsbank, Andelsselskab med begrænset Ansvar.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 254).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren (Hans Nielsen): Jeg kan i alt væsentligt henholde mig til de Udtalelser, jeg fremsatte ved Forslagets anden Behandling, og skal derfor ikke spille Tingets Tid ret længe; men jeg føler dog Anledning til at gøre et Par Bemærkninger, fordi der er opstaaet visse Misforstaaelser vedrørende Betænkningen og det stillede Ændringsforslag.

Som det fremgaar af Betænkningen, har hele Udvalget været enigt om at stille dette Ændringsforslag, men alligevel hører jeg, at det bliver fortolket, som om dette Ændringsforslag paa en Maade var stillet mod den højtærede Statsminister, og et Blad, Venstres Hovedorgan „København“, skriver endogsaa i Dag, at Hr. Staaung har maattet finde sig i, at der nedsattes et Udvalg. Jeg maa sige, at det er jo fuldstændig at vende Forholdet paa Hovedet, eftersom det netop er den højtærede Statsminister, der som den første Mand under en Konference med Ministeren i Udvalget har meddelt, at han ønskede, denne Sag skulde behandles enten i et Udvalg eller ved en offentlig Undersøgelse, saa den højtærede Statsminister har virkelig ikke maattet „finde sig i“ noget i saa Henseende, da det er ham selv, der først har nævnt Tanken om en

saadan Undersøgelse af Andelsbankens Forhold. Senere er Tanken taget op af det ærede Medlem Hr. Zahle, og i en foreløbig Betænkning af 24. Juli har jeg som Ordfører skrevet følgende: „Udvalget ønsker paa enhver Maade at lette de Bestræbelser, der udfoldes for at genrejse Banken, hvorfor man ønsker, at der nedsættes et Folketingsudvalg paa 15 Medlemmer, som efter Rigsdagens Hjemsendelse kan indhente alle Oplysninger om Bankens Forhold og tillige kan forhandle med Repræsentanter for Genrejningsbestræbelserne.“ Det er altsaa ikke noget, der er paatvunget den højtærede Statsminister, det er en fuldstændig Fejltagelse.

I samme Nummer af „København“ taler man om, at der i Betænkningen er tildelt Autoriteterne en skarp Misbilligelse, og man vil give det Udseende af, at denne skarpe Misbilligelse er vendt imod den højtærede Statsminister. Det er mig, der har skrevet den omtalte Udtalelse i Betænkningen, og den lyder saaledes: „Ikke mindst foranlediget ved Andelsbankens Skæbne opfordrer Udvalget Autoriteterne til med største Aarvaagenhed at paase, at vore Pengeinstitutter ikke blot overholder Banklovens Forskrifter, o. s. v.“. Ja, naar jeg har skrevet dette, er det, fordi jeg paa det Tidspunkt var fuldstændig vidende om, at Ministeriet Neergaard havde dispenseret fra Bankloven, og som jeg har paavist her i Formiddags, finder jeg, at det er en grov Letsindighed, der er udvist af Ministeriet, og det er det, der har været min Mening med den Ytring, der findes her i Betænkningen.

Yderligere Bemærkninger finder jeg ingen Anledning til at gøre i Øjeblikket.

Rytter: Der har jo nu været ført en længere Debat om Andelsbanken, først ude omkring paa Møder, i Pressen og sidst her i Rigsdagen, og jeg tror, at denne Debat har været oplysende i forskellige Retninger. Man begyndte med at sige, at det var jo Venstrepartiet, som der her blev hæftet en Plet paa. Den højtærede Statsminister og jeg var under første Behandling enige om, at det var fuldstændig forkert, saaledes kunde man ikke sige, og jeg havde derfor haabet, at disse Udtalelser herefter ogsaa vilde være forsvundet fra Pressen. Det synes imidlertid, som om man fra en vis Side stadig ønsker at sige det, uagtet Statsministeren har sagt det modsatte her i Rigsdagen. En anden Fejltagelse, som ogsaa er blevet klaret, er den, som Statsministerens første Udtalelse her i Rigsdagen gav An-